

Protokół

9. posiedzenia I. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 2. czerwca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Teodor Bohaczewski.

Obecnych posłów 140.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siódmego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół ósmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 2. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 1168, 1169, 1171 do 1177, 1179, 1180, 1184, 1185 1188, 1190, 1193, 1194, 1200.

Komisji szkolnej Ls. 1170, 1178, 1191, 1195, 1201 do 1203, 1205 do 1207.

Komisji petycyjnej Ls. 1187.

Komisji administracyjnej Ls. 1183, 1186.

Komisji prawnej Ls. 1167.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1182, 1189, 1192.

Komisji drogowej Ls. 1197.

Komisji reform agrarnych Ls. 1181, 1204.

Komisji wodnej Ls. 1196.

Po odczytaniu petycji Ls. 1167 Towarzystwa wzajemnej pomocy dyaków w Stanisławowie o unormowanie płacy, przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1168 Towarzystwa wzajemnej pomocy dyaków w Stanisławowie o zasiłek dla Towarzystwa przemawia p. Huryk popierając tę petycję.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 1169 Towarzystwa szkoły ludowej we Lwowie o subwencję na rozszerzenie kursów dla dorosłych analfabetów przemawia p. Stapiński popierając tę petycję.

Sekretarz p. K. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonego wniosku i interpelacji.

Sekretarz p. Bohoczewski czyta:

Wniosek

posła Starucha i towarzyszy w sprawie zmiany przepisów ustawy krajowej z dnia 15. sierpnia 1866 o pokrywaniu kosztów budowy i utrzymywania budynków kościelnych (cerkiewnych) i plebańskich w parafiach wyznania katolickiego.

Zważywszy, że przepisy ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28. Dz. u. kr., nakładające na parafian, zamieszkałych w filiach, obowiązek konkurowania do wydatków połączonych z budową kościoła macierzystego (cerkwi macierzystej), są niesprawiedliwe, gdyż obciążają filialistów, nie nakładając równocześnie obowiązku konkurowania przy budowie kościołów (cerkwi) filialnych na parafian, zamieszkałych we wsi macierzystej;

zważywszy, że zmiany, zaprowadzone ustawą z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25. Dz. u. p. są niedostateczne, gdyż ustawą tą uwolniono zupełnie parafian, zamieszkałych na filii od obowiązku konkurowania

do wydatków na budowę kościołów (cerkwi) macierzystych;

zważywszy, że ustawowe przeszkody do całkowitego zwolnienia filialistów od takiego obowiązku zostały uchylone ustawą z dnia 31. grudnia 1894 Nr. 7 Dz. u. p.,

Wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt ustawy, zmieniającej przepisy ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 Nr. 28 Dz. u. kr. o pokrywaniu kosztów budowy i utrzymywania budynków kościelnych (cerkiewnych) i parafialnych wyznania katolickiego w tym kierunku, by parafianie zamieszkali na filiach przy których są kościoły (cerkwie) filialne, zostali zupełnie uwolnieni od obowiązku konkurowania do wydatków, połączonych z budową i utrzymywaniem kościołów (cerkwi) macierzystych.

We Lwowie, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Staruch w. r.

Bohoczewski, Barabasz, Kramarczyk, Barwiński, J. Stapiński, Krempa, Korol, ks. Szponder, Huryk, Stojałowski, Szajer, Glidziuk, Skołyszewski, Ostapeczuk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tego wniosku mieści się na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, i wzywa sekretarza do odczytania złożonych interpelacji.

Sekretarz p. Mysiński czyta:

Interpelacja

posła Krempe i towarzyszy do Wydziału krajowego i p. komisarza rządowego w sprawie nadwyżki w urzędowaniu burmistrza m. Sędziszowa, Nathana Löwa przy pomocy c. k. starosty w Ropczycach p. Jagoszewskiego.

Przed niedawnym czasem pojawiły się w dziennikach wiadomości, że burmistrz miasta Sędziszowa pod opieką i protekcją starosty ropezyckiego p. Jagoszewskiego nadużywa swojej władzy dla osobistych celów i to w taki sposób, dla którego jedynym miejscem rozpatrywania jest sąd. Doniosły wówczas dzienniki, że Natan Löw uwikłał się w proces z tymi, których pokrzywdził i że wynik tego procesu wypadł dla niego jak najfatalniej. W przekonaniu, że Wydział krajowy, jako władza kontrolująca i c. k. Rząd wkroczą do Sędziszowa i burmistrza jego pouczą w obowiązkach, oczekiwali podpisani długo z wywleczeniem tej sprawy przed forum Wys. Sejmu.

Gdy jednak Natan Löw dalej urzęduje z krzywdą ludności Sędziszowa zmuszeni są podpisać odkryć kilka tajemnic autonom. gospodarki w Sędziszowie:

Od lat kilku dzierżawi brat burmistrza Wolf L'w dodatek gminny od mięsa i taksy za rzeźnię i jatki za 4900 K. Na r. 1901 wniósł p. Marceli Winiarski, najzamożniejszy obywatel sędziszowski ofertę na te dochody gminne o 830 K wyższą jak brat burmistrza, a mimo to burmistrz przeforsował uchwałę Rady gminnej, mocą której oferta brata jego o 830 K. niższa zatwierdzona została na lat 3.

2. Przy pomocy starosty p. Jagoszewskiego zniszczył i do nędzy doprowadził Natan Löw handlarzkę nafty Hene Reis posiadającą na skład i handel nafty koncesję od lat 30 a to w tym celu, by siostrze swej Blochowej usunąć konkurencję.

3. Nadużycia te spowodowały pokrzywdzoną do wniesienia zażalenia do c. k. Starostwa, na którym to zażaleniu podpisany był piekarz Birez — z zemsty zamknął mu burmistrz piekarnię, bez względu, że Birez wykonuje piekarstwo na podstawie karty przemysłowej swego ojca, na rzecz matki wdowy.

4. Zażalenie powyższe podpisał także Eisig Huber, handlarz końmi na małą skalę.

Z zemsty postarał się burmistrz o podwyższenie mu podatku do 30 K, ale natomiast siostrzeniec burmistrza Jakób Bloch prowadzący wielkie interesy pieniężne i handlarz zbożem na wielką skalę płacił podatku wszystkiego 6 K!

5. W odpowiedzi na zażalenie powyższe Hene Reis, oskarżył ją Natan Loew o oszczerstwo. Sprawę jednak przegrał, bo Sąd apelacyjny w Tarnowie wszystkich oskarżonych uwolnił po przeprowadzeniu dowodu prawdy. Wśród świadków obciążających Loewa znalazł się także sekretarz gminny p. Józef Szajdek.

Odpowiedzią na to świadectwo zgodne z prawdą była dymisja p. Szajdeka z zajmowanej dotychczas posady i to w 45 dni po rozprawie sądowej, którą burmistrz Löw mu wypowiedział, rozumie się w porozumieniu p. Starosty.

6. Prowadzi również p. Löw widocznie w porozumieniu ze starostą Jagoszewskim wprost nieprawidłowe urzędowanie w sprawach asenterunkowych, a to na korzyść przedewszystkiem swoich krewnych, dalej współwyznawców, a na wyłączną krzywdę ludności chrześcijańskiej. Oto kilka dat: Za burmistrzostwa p. Sędzilowskiego w r. 1899 i 1900 ogólny stan popisowych wynosił przeciętnie 80 osób z tego 50 chrześcijan 29 żydów, do poboru zaś jawiło się przeciętnie 29 osób. W roku 1900 po głównym i dodatkowym poborze wydało c. k. Starostwo prawdopodobnie za interwencją Leowa, listy stawne do Krakowa dla popisowych, którzy weale w Krakowie nie mieszkali, lecz całkiem swobodnie mieszkali w Sędziszowie, a mianowicie: Feuerlicht Samuel (l. c. k. Starostwa 6651 z 15/5 1900) Kalter Wadie (6652 z 13/6 1900) Reis Berl (7574 z 13/6 1900) Schiff Chaim (8680 z 28/6 1900) Bier Aron (10719 z 27/8 1900), a wreszcie Stadlau Józef, Löw Jakób Osias (bratanek burmistrza) i Löw Baruch (wnuk burmistrza prawdopodobnie weale nie stawał do poboru). To wydawa-

nie list stawnych do innego miejsca wpłynęło na wynik asenterunku w następujący sposób: W r. 1901 stan ogólny popisowych wynosił 70 z tego żydów 54, chrześcijan 16. Jawiło się zaś do poboru żydów 3, chrześcijan 10. W r. 1902 ogólny stan popisowych 64 z tego żydów 56, chrześcijan 8. Jawiło się zaś do poboru żydów 8, chrześcijan 5.

Nadmienić wypada, że z wykazanych żydów stanęli do poboru tylko ślepi i kulawi, tak że prawie cały ciężar służby wojskowej spadł wyłącznie na ludność chrześcijańską.

C. k. Starostwo zamiast polecić organom bezpieczeństwa aresztowanie popisowych, którzy się nie w swoim czasie po listy stawne zgłaszali, wydał im te listy stawne tam gdzie oni chcieli nie sprawdziwszy wcale ich pobytu.

Oprócz wykazanych wyżej popisowych otrzymał również listę stawczą i niejaki Feiwel Leib Lieber false Faust i przeszedł szczęśliwie w Krakowie Za kilka jednak miesięcy, gdy się Natan Lów dowiedział, że ojciec tego popisowego zażalenie Reissowej również podpisał, postarał się u p. starosty o to, że ów popisowy natychmiast aresztowany, asenterowany i wprost do szeregów wojskowych wieziony został.

Wobec tego faktycznego stanu rzeczy, zapytują podpisani co zamierza Wydział krajowy, względnie c. k. Rząd uczynić, aby winny tylu przekroczeń burmistrz Sędziuszowa Natan Lów zasłużoną poniósł karę?

Interpelant:

Franciszek Krempa w. r.

Stojałowski, Szajer, Kramarczyk, Stański, Szwed, Korol, Mazikiewicz, Staruch, Huryk, Barabasz, Szponder, Wilczkiewicz, Skołyszewski, Bojko, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a
posła Szajera i towarzyszy
do Jego Ekscelencyi Pana Namiestnika
dotycząca
otwarcia wolnego handlu bydłem i trzodą
z Galicyi.

Jakkolwiek pod względem handlu bydła i trzody z Galicyi wiele już było pisanem, dotąd, pomimo stawianych wniosków i interpelacji, zupełnie żadna zmiana w tej gałęzi handlu nie zaszła, lecz owszem przeciwnie, podczas gdy Węgry i Bukowina mają handel wolny, to jedna Galicya jest na wszystkie strony zamkniętą i hodowcy w sposób nigdzie nie praktykowany przynębiani.

Już poseł do Rady państwa Wilk w swej interpelacji z 12. czerwca b. r. wykazał, że „jeżeli rozwój handlu bydłem i trzodą w Anstryi i sąsiednich państwach porównamy, to musimy przyjść do przekonania, że jakkolwiek c. k. Rząd, ciągle się na trudności w ściąganiu podatków użala, to jednak dotąd nie uczynił, aby tej gałęzi handlu większą wolność rozwoju zabezpieczyć, a tem dobrobyt płacących podatki podnieść i rolnikom dać możebność, aby na podatki i inne potrzeby gospodarskie, potrzebne pieniądze zarobić mogli“ i t. d. z czego wynika, gdyby te z powodu podejrzenia o zarazę zwierzęta, nie do D. Mandla do Krakowa za 25 hal. za kilo bitej wagi, lecz do którego kolwiek bądź komisyonera do Wiednia St. Marx wysłane i za cenę targową sprzedawane były, to tak c. k. Rząd jakoteż i hodowcy wielkie zyski by osiągnęli i nieograniczone sumy zyskali.

Pod każdym względem interpelacja ta, która do dziś odpowiedzianą nie została, zasługuje na wzgląd i uznanie tak władz krajowych jakoteż i c. k. Rządu, a to tem bardziej, że widzimy w „Wiener Approvi-sionirungs Zeitung Nr. 51 z 30. czerwca

1902", że Węgry handel swój co roku podnoszą, a nasz krajowy upada; gdyż z Węgier do Austrii w miesiącu maju 1902 wysłanych zostało:

Wołów do zabicia	16.731 szt.
Wołów do chowu i pociąg.	194 "
Byków rozplodowych	30 "
Byków do zabicia	2.088 "
Krów rozplodowych i dojn.	2.230 "
Krów do zabicia	2.546 "
Bawołów	595 "
Młodych	1.431 "
Cieląt	3.578 "
Owiec	7.969 "
Jagniąt	1.769 "
Trzody tucznej	37.014 "
Trzody rozplodowej	24.579 "
Trzody młodej	76 "
<hr/>	
Razem 100.830 szt.	

czyli od stycznia do maja 1902 roku razem 438.740 sztuk, przeciw tej samej peryodzie zeszłego roku 383.800 sztuk t. j. o 54.940 sztuk więcej; podczas gdy wywóz z Austrii do Węgier w temże czasie, spadł na 4.489 sztuk przeciw zeszłorocznemu wysłaniu 4.725 sztuk t. j. o 256 sztuk mniej.

Są to więc statystyczne a dość przykre dowody, że podczas gdy Węgry swój handel trzodą i bydłem do Austrii powiększają, to my z naszym produktem upadamy, a to z powodu niesłusznych szykan i zamykania granic, przyczem tylko kraj i hodowcy nieograniczone szkody ponoszą i uważamy to za swój obowiązek.

Jego Ekscelencyę Pana Namiestnika Galicyi zapytać, czy Jego Ekscelencya raczy:

1) poczynić odpowiednie kroki, aby handel bydłem i trzodą z Galicyi został zupełnie wolnym, w ten sposób jak go Węgry i Bukowina posiadają;

2) jak najenergiczniej wystąpić przeciw wszelkim obserwacyom i konfinicyom — o których znowu pogłoski po dziennikach się rozchodzą — a które są tylko zgubą dla kraju i hodowców.

3) poczynić odpowiednie kroki w celu osiągnięcia:

a) zniesienia ustawy o tępieniu trzody, ponieważ Węgry jej nie mają choć zaraza tam bardziej grasuje niż u nas;

b) wolnego handlu dla bydła i trzody do wszystkich krajów koronnych i za granicę, jak to mają Węgry i Bukowina;

c) zniesienie podatku konsumcyjnego od sztuki, a zaprowadzenie takowego od kilograma.

d) zaprowadzenia pociągów pospiesznotowarowych na bydło i trzodę w ten sposób, aby na główne targi za granicami kraju, przed godziną 7-mą rano, nie jak dotąd po targach przychodziły.

e) wybudowania szop ochronnych dla bydła i trzody na stacjach kolejowych do ładowania tejże przeznaczonych, a która obecnie z braku wagonów po kilka, a nawet kilkanaście godzin na mrozach deszczach stać musi po rampach.

f) zabronienia wprowadzania z Węgier trzody poniżej 120 kg. wagi, gdyż te zarazy najczęściej podlegają.

g) ażeby w razie wybuchnięcia zarazy podczas transportu, po odłączeniu chorej sztuki, reszta zdrowej trzody na miejsce przeznaczenia pod dozorem weterynaryjnym była dostawiana.

h) w razie wybuchnięcia zarazy w jednej gminie, nie całe powiaty i stacje kolejowe były zamykane, lecz tylko te gminy, gdzie zaraza rzeczywiście się pokazała;

i) aby wszędzie na naszych targowicach były zaprowadzone wagi — i bydło i trzodę sprzedawano i oceniano wedle wagi, a to dla obrony przed wyzyskiem nieuczciwych handlarzy.

Tomasz Szajer w. r.
interpelant.

Skołyszewski, Szponder, Kramarczyk, Potoczek, Huryk, Ostapczuk, Szwed, Staruch, Mazikiewicz, Barwiński, Korol, Wilczkiewicz, Stojałowski, Krempla, Bohaczewski.

I n t e r p e l a c y a.

Do JWPana komisarza c. k. Rządu.

Zważywszy, że wedle §. 5. ustawy z 11. czerwca 1901 Nr. 66 Dz. u. p. mają być wyłączone kosztem Skarbu państwa, bądź też wspólnie z funduszem krajowym uregulowanych 12 rzek stojących w związku z budową kanałów.

Zważywszy, że Sejm krajowy na posiedzeniu 2. lipca 1901 uchwalił następującej treści rezolucyę:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) ażeby jak najrychlej przystąpił do przeprowadzenia regulacji Prutu od Kołomyi do granicy bukowińskiej, która według wyjaśnień c. k. Ministerstwa spraw wewn. do preliminarzy państwowych na lata 1899, 1900 i 1901 ma być objęta pod pieczę państwa, a na którą wstawiono już do budżetów państwowych w tych trzech latach dotacyę po 50.000 K razem 150.000 K;

2) Ażeby w myśl programowej uchwały Sejmu, z d. 13 lutego 1894, tudzież postanowienia ustępu 2. §. 5 ustawy z 11. czerwca 1901 Nr. 66 Dz. u. p. przedłożył jak najrychlej Sejmowi projekt ustawy mającej na celu przeprowadzenie systematycznej regulacji:

- a) Prutu powyżej Kołomyi;
- b) Czeremoszu;
- c) Ropy i Jasiółki.

Podpisani zapytują c. k. Rząd:

I. W jakim stadyum znajdują się pertraktacye dotyczące rzek powyżej wymienionych.

II. Czy c. k. Rząd zamysła przeprowadzić owe regulacye z urzędu nie ograniczając się jak przy wszystkich rzekach podkarpackich udzieleniem subwencji w każdym poszczególnym wypadku w wysokości $\frac{1}{3}$ kosztów.

Interpelanci:

Witosławski w. r. Moysa w. r.

Romanowicz, Vayhinger, Tarnawski, Japłoński, Wiśniewski, Jahl, Gorayski, Huza, Łazarski, Rayski, Wurst, Tomaszewski, Skołyszewski, Schätzel, Michałski, Bednarski, Korol, Żardecki, Barwiński, Mazikiewicz, Bohaczewski, L. Cieński, Abrahamowicz, Sozański, T. Cieński, Maiss, R. Puzyna, Agopsowicz, Lipiński, Mandyczewski.

Marszałek oznajmia, że interpelacye te odstąpi Wydziałowi krajowemu i p. komisarzowi rządowemu.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopu 1 p. Merunowiczowi na 2, Janowi Urbańskiemu na 3 i Stanisławowi Tarnowskiemu na 3 dni licząc od jutra.

Przemawia w sprawie formalnej Andrzej Lubomirski i stawia wniosek, by przekazaną komisji przemysłowej petycyę Ls.: 731. odesłać do Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala ten wniosek.

Przemawia p. Michalski i wnosi, by petycyę Ls.: 429 i 499 przekazane komisji petycyjnej, odesłać do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwala formalny wniosek p. Michalskiego, głosując oddzielnie nad każdą z tych petycyj.

Przemawia w sprawie formalnej p. A. Lubomirski i stawia nagły wniosek na uzupełniający wybór 1 członka komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwala nagłość wniosku formalnego p. A. Lubomirskiego a następnie sam wniosek bez rozprawy.

Przemawia p. A. Lubomirski i wnosi, by wyboru tego dokonać jeszcze na końcu dzisiejszego posiedzenia.

Marszałek oznajmia, że skoro nikt temu się nie sprzeciwi, zarządzi wybór.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z petycji Związku koleżeńkiego b. seminarzystek i nauczycielek o udzielenie subwencji na budowę schroniska dla nauczycielek we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce na udzielenie poręki powiatu na pożyczkę 500.000 K. przez powiatową Kasę oszczędności zaciągnąć się mającej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojalowskiego o wezwanie c. k. Rządu, aby w najkrótszym czasie założył w Białej polsko-niemieckie Seminarium nauczycielskie.

Marszałek oznajmia, że z powodu nieobecności p. wnioskodawcy Izba przystąpi do dalszego punktu porządku dziennego tj.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Garapicha w przedmiocie dostaw dla c. i k. armii i rozmaitych ulg i ułatwień dla ludności dla złagodzenia ciężarów, wynikających z powinności wojskowej.

Przemawia p. Garapich uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Iskrzynia pow. Krośnieńskiego o zwolnienie z nadobowiązkowej prestacyi na płacę nauczycieli.

Marszałek oznajmia, że nad tą sprawą zamknięto rozprawę na poprzednim posiedzeniu, do głosowania jednak nad wnioskiem komisji nie przyszło z braku kompletu. Były zgłoszone dwa wnioski, a to wniosek komisji, który opiewa:

„Petycę gminy Iskrzynia odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesyi“, -- drugi wniosek zgłosił p. Stapiński. który obecnie cofnął swoją poprawkę wobec czego poddaje marszałek pod uchwałę Izby jedyny wniosek, tj. komisji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji gminy Trzciana L. S. 733 w sprawie założenia szkoły krajowej rolniczo-sadowniczej.

Sprawozdawca p. Gniewosz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę gminy Trzciana L. S. 733 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i do przedłożenia w czasie możliwie krótkim Wysokiemu Sejmowi odpowiednich wniosków.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji pani Klementyny z Gomińskich Stasiniewiczowej L. S. 843 w sprawie ndzielenia zasiłku w celu wykształcenia się w hodowli drobiu.

Sprawozdawca p. Gniewosz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę pani Klementyny Stasiniewiczowej L. S. 843 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia po przeprowadzeniu uznanych za potrzebne dochodzeń.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek komisji.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wilczkiewicza w przedmiocie podniesienia i ochrony sadownictwa.

Przemawia p. Wilczkiewicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego, jako komisji.

Podczas przemówienia p. Wilczkiewicza obejmuje przewodnictwo obrad zastępca Marszałka krajowego ks. metropolita Szeptycki.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku posła Stanisława Jędrzejowicza w przedmiocie podniesienia chowu koni.

Przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku rektora Dzieślewskiego o wezwanie c. k. Rządu do uregulowania w drodze ustawodawczej sprawy wyłączenia dla celów budowy i utrzymania przewodów elektrycznych.

Przemawia p. rektor Dzieślewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o zmianę statutu krajowego i krajowej ordynacji wyborczej na zasadzie utworzenia w kraju powszechnego głosowania i zaprowadzenia bezpośredniego tajnego głosowania.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Podczas przemówienia p. Stapińskiego obejmuje napowrót przewodnictwo obrad Marszałek krajowy.

Przemawia w sprawie formalnej p. Staniński i wnosi na odesłanie wniosku p. Stapińskiego do komisji administracyjnej.

Izba po zamknięciu rozprawy odrzuca wniosek p. Stapińskiego na odesłanie powyższego jego wniosku do komisji prawniczej, a oddzielnie uchwała odesłanie wniosku p. Stapińskiego o zmianę statutu krajowego i kraj. ordynacji wyborczej, do komisji administracyjnej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Maissa o wezwanie c. k. Rządów o założenie przy salinach galicyjskich kąpeli solankowych w zachodniej i wschodniej części kraju.

Przemawia p. Maiss uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Ignacego Maraszewskiego, emerytowanego nauczyciela ludowego w Jarosławiu.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Ignacego Maraszewskiego odstepują się Radzie szkolnej kraj. do dalszego urzędowania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Maryi Boruckiej nauczycielki w Zawoi powiat Myślenicki.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Maryi Boruckiej starszej nauczycielki etatowej w Zawoi przekazuje się Radzie szkolnej krajowej do odpowiedniego zarządzenia i do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji Jakóba Szemleja emerytowanego kierującego naucz. we Lwowie.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Jakóba Szemleja emerytowanego nauczyciela we Lwowie przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania stanu rzeczy w porozumieniu z Radą szkolną krajową i zdania sprawy Wysokiemu Sejmowi w najkrótszym czasie względnie do możliwego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej o petycji Dymitra Kulezyckiego, emeryt. nauczyciela lud. w Czystopadach powiatu brodzkiego.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Dymitra Kulezyckiego, emeryt. nauczyciela w Czystopadach przekazuje się Wydziałowi krajowemu celem ścisłego zbadania stanu rzeczy w porozumieniu z Radą szkolną krajową i przedłożenia Wys. Sejmowi sprawozdania w jak najkrótszym czasie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji szkolnej o petycji Agaty Ferensiewiczowej, wdowy po nauczycielu lud. w Grybowie.

Sprawozdawca p. K. Lubomirski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Agaty Ferensiewiczowej przechodzi się do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że w myśl zapadłej na dzisiejszem posiedzeniu uchwały, zarządza wybór uzupełniający 1 członka do Komisji przemysłowej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Cieńskiego Tadeusza, Götza i Łazarskiego, oraz wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Po chwili marszałek wzywa komisję skrutacyjną do zdania sprawy z wyniku skrutynium.

P. Cieński Tadeusz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 84 posłów. Absolutna większość 43. P. Rotter otrzymał 82 głosów. 2 kartki oddano białe.

Marszałek stwierdza rezultat wyboru, następnie zamyka posiedzenie oznaczając następne dopiero na 4. lipca 1902 godzinę 10 rano, celem umożliwienia pracy komisjom i oznajmia, że porządek dzienny następnego posiedzenia zostanie posłom rozślany.

Koniec posiedzenia godzina 1 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.